

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennæ, 1743

Cap. XI. Argumentum assumptum ex Epistola S. Cyrilli, Archi-Episcopi Alexandrini, & Synodi Ægypti, ad hæreticum Nestorium, Archi-Episcopum Constantinopolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49201)

CAPUT XI.

Argumentum assumptum ex Epistola S. Cyrilli, Archi-Episcopi Alexandrini, & Synodi Aegypti, ad hæreticum Nestorium, Archiepiscopum Constantinopolitanum.

I. **H**Æc Epistola occurrit parte I. Actorum Concilii Ephesini celebrati anno Christi ccccxxxi. pag. 151. partis II. tomi I. Conciliorum Binii, Coloniae MDCXVIII. in qua hæc verba leguntur pag. 153. lit. E. Αναγκαίως ἡ καὶ κείνο προσθήσουμεν· καταγέλλοντες γὰρ ἡμεῖς τὸ σῶμα θάνατον τῶ μονογενῆ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τε ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν, ἔτι τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν ὁμολογουμένως, τὴν ἀνάιμακτον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τελοῦμεν λατρείαν· προστεροῦν τε ἔτι ταῖς μυστικαῖς βυβλίαις, καὶ ἀγιαζόμεθα, μέτοχοι γινόμενοι τῆς τε ἀγίας σαρκὸς, καὶ τῶς τιμῆς αἵματός· τῶ πάντων ἡμῶν σωτῆρος· Χριστοῦ. καὶ οὐχ ὡς σῶμα κοινῶ δεχόμενοι· μὴ γινώσκοντες ἔτι μὴ ὡς ἀνδρὸς ἡγιασμένου, καὶ συναφθέντος τῷ λόγῳ καὶ τὴν ἐνότητα τῆς ἀξίας, ἠγούμενος ὡς θεῖαν ἐνοίκησιν ἐσχηκότος. ἀλλ' ὡς ζωοποιὸν ἀληθῶς, καὶ ἰδίαν αὐτῶ τῶ λόγου. Ζωὴ γὰρ ὡν καὶ φύσιν ὡς Θεός, ἐπειδὴ γέγονεν ἐν ἑαυ-

E

εαυ-

ἑαυτὴν σάρκα, ζωοποιὸν ἀπέφηνεν αὐτῷ. ὥστε καὶ
 λέγει πρὸς ἡμᾶς· ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, εἰ μὴ
 φάγητε τὴν σάρκα τῆς υἱοῦ τῆς ἀνθρώπου, καὶ πί-
 νετε αὐτὸ τὸ αἷμα· ἔχ' ὡς ἀνθρώπου τῆς κατ' ἡμᾶς
 ἐνός ἢ αὐτῷ εἶναι λογίμεθα· πῶς γὰρ ἡ ἀνθρώπου
 σὰρξ ζωοποιὸς ἔσται καὶ φύσιν τῷ ἑαυτῆς; ἀλλ' ὡς
 ἰδίαν ἀληθῶς ἡχομένην τῆς δι' ἡμᾶς καὶ υἱοῦ καὶ ἀν-
 θρώπου γεγονότος τε καὶ χηματίσαντος. *Ne-
 cessario etiam hoc producemus; annuntian-
 tes enim secundum carnem mortem unigeniti
 Filii Dei, hoc est JESU Christi, & ex mor-
 tuis resurrectionem, & in calos ascensionem
 eonfitentes, incruentam in Ecclesiis adora-
 tionem perficimus: accedimus sic ad mysti-
 cas benedictiones, & sanctificamur, partici-
 pes effecti sanctæ carnis, & pretiosi sangui-
 nis nostri Salvatoris omnium Christi. Ne-
 quaquam enim ut carnem communem possi-
 demus: absit hoc: neque ut hominis san-
 ctificati, aut consociati Verbo secundum
 æqualitatem dignitatis, aut sortiti divinam
 inhabitationem; sed tanquam vere vivifi-
 cam & propriam carnem Verbi. Nam cum
 vita sit ut Deus, secundum naturam; simul
 atque unum quiddam cum ipsa sua carne ef-
 fectum est, mox vivificam virtutem illi con-
 tulit. Quamvis ergo ad nos dicat: Amen,
 amen*

EUCCHARISTIÆ. LIBER I. 67

amen dico vobis, nisi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis ejus sanguinem: (a) *neutiquam tamen illam communem, hoc est hominis cujuscumque nostræ conditionis carnem esse existimare debemus: quomodo enim hominis caro secundum suam ipsius naturam vivifica esse queat? sed vere illius propriam factam, quinostri causa filius hominis effectus & appellatus est.*

II. Ex his intelligimus luce meridiana clarius, inter sacrorum solennia peractam fuisse adorationem incruentam, τὴν ἀναίμακτον λατρείαν, quæ non potuit aliud respicere objectum præter id, quo sanctificamur; quod quidem ipsa est caro & pretiosus sanguis Christi Salvatoris, cujus participes efficimur in perceptione sanctissimi Sacramenti.

III. At objectabunt Protestantes, in hac Epistola S. Cyrilli & Synodi Ægypti, neutiquam legi ἀναίμακτον λατρείαν, sed ἰουσίαν: quod nomen sacrificium incruentum, non adorationem significat. Sed quis ignorare sibi persuadeat

E 2

(a) Joan. 6. v. 45.

deat

deat homines Protestantes, doctissimos e secta Calvinistica viros, cum Claudio de Saintes, (a) Episcopo Ebroicensi, Ecclesiæ Romanæ defensore perillustri, semper λατρείαν, numquam ἰουσίαν apud Cyrillum legisse? Uti perspectum habemus ex Isaaci Casauboni Exercitationibus contra Baronium, Exercit. xvi. cap. 57. & ex Thesauro Ecclesiastico Caspari Suiceri, tom. II. pag. 218. & antiquis Codicibus MSS. quorum variæ lectiones in marginibus editæ Epistolæ S. Cyrilli leguntur.

IV. Denique quis sibi persuadeat hominem sapientem existimasse, & docuisse carnem in Eucharistia receptam, non esse communem; sed veram & propriam carnem Verbi: ἀλλ' ὡς ζωοποιὸν ἀληθῶς, ἢ ἰδίαν αὐτῶ τῶ λόγου, & eam non adorasse?

CA.

(a) *Repetit. IX. de adorat. Euchar. pag. 317.*